

جغرافیا و روابط انسانی، زمستان ۱۴۰۲، دوره ۶، شماره ۳، صص ۷۱۷-۶۹۸

تجزیه و تحلیل میزان فرونشست زمین در محدوده شهر نیشابور^۱

موسی عابدینی^{۱*}، زهرا نظری گزیک^۲

۱. استاد ژئومورفولوژی، گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

Email: abedini@uma.ac.ir

۲. دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

Email: zn99202@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۱/۱۷

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۱/۰۱

چکیده

یکی از مخاطراتی که طی سال های اخیر در بسیار از مناطق دنیا به خصوص ایران رخ داده، مخاطرات ناشی از فرونشست زمین است. مهمترین علل آن برداشت بی رویه از منابع آب های زیرزمینی است و همانند سایر مخاطرات محیطی مسایل و مشکلات زیادی را برای امور کشاورزی، عمرانی، اقتصادی-اجتماعی دولت به وجود آورده است. شهر نیشابور در سطح دشت نیشابور واقع شده که این دشت از جمله مهم ترین دشت های استان خراسان رضوی که شدید با بحران پدیده فرونشست زمین روپرور است. تکنیک تداخل سنگی راداری یک ابزار قوی با دقیقی در محدوده میلی متر در برآورد فرونشست با استفاده از مشاهدات فاز را دارا است. در این تحقیق به منظور پایش میزان فرونشست رخ داده در محدوده شهر نیشابور که بخش کوچکی از دشت نیشابور است، از داده های ماهواره Sentinel 1A سال های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۲ استفاده شده است. نتایج حاصل از بررسی تداخل سنگی راداری نشان داد که در طول دوره آماری در منطقه مورد مطالعه ۱۸ سانتی متر فرونشست اتفاق افتاده است. به علاوه برای پی بردن به علت فرونشست، اطلاعات چاه های پیزو متري موجود در منطقه اخذ و تعییرات آنها در طول دوره ۱۳۹۸-۱۳۷۰ بررسی گردید. میزان فرونشست های ثبت شده برای هر دوره به ترتیب ۴ سانتی متر برای ۲۰۱۸-۲۰۱۷ (۱۳۹۵-۱۳۹۶)، برای دوره ۲۰۱۸-۲۰۱۹ (۱۳۹۶-۱۳۹۷) حدود ۶ سانتی متر، ۵ سانتی متر برای دوره ۲۰۱۹-۲۰۲۰ (۱۳۹۸-۱۳۹۷) و ۲ سانتی متر برای دوره ۲۰۲۰-۲۰۲۱ (۱۳۹۸) و ۱ سانتی متر برای دوره ۲۰۲۱-۲۰۲۲ (۱۴۰۰-۱۳۹۹) بدست آمد. بعلاوه نتایج تحقیق نشان داد که در محدوده شهر نیشابور ارتباط تنگاتنگی بین افت سطح آب های زیرزمینی و مناطق دارای فرونشست زمین وجود دارد. لازم ذکر است که قسمت شمال شهر که بیشترین میزان افت سطح آب زیرزمینی ۷۸/۳۶ متر را دارا می باشد و در پهنه فرونشست شدید دارد.

واژگان کلیدی: فرونشست زمین، کاربری اراضی، افت سطح آب زیرزمینی شهر نیشابور

^۱ این مقاله مستخرج از طرح پژوهشی به شماره قرارداد (۱۴۰۲/۶۰۷۸) از محل اعتبارات معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه محقق اردبیلی می باشد.

مقدمه

آبهای زیرزمینی از مهم‌ترین منابع تأمین کننده آب مورد نیاز کشاورزی، شرب و صنعت به ویژه در مناطق خشک فلات مرکزی ایران است؛ بنابراین بررسی روند تغییرات کیفی آن اهمیت فراوانی در مدیریت پایدار منابع آب دارد (ارشاد‌حسینی و همکاران، ۱۴۰۰). عوامل مختلفی طبیعی و انسانی در بوجود آمدن فرونشست زمین دخالت دارند که یکی از مهم‌ترین آنها در نیم قرن اخیر برداشت بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی است. پدیده فرونشست زمین به دلایل مختلف از جمله برداشت بیش از حد منابع آب زیرزمینی و تغییرات جوی سبب بروز مشکلات و معضلات فراوان در زمین‌های کشاورزی، جاده‌ها، خطوط انتقال نیرو و انرژی شده است (عابدینی و همکاران، ۱۴۰۱). بررسی فرونشست زمین در ایران سابقه بیش از ۳۵ ساله داشته و این مشکل به‌طور روزافروز در بسیاری از مناطق کشور به دلیل استخراج بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی خودنمایی می‌کند این پدیده در صورت عدم مدیریت صحیح می‌تواند خسارات جبران‌ناپذیری را برای مناطق مختلف ایجاد کرده و شناسایی میزان فرونشست و برآورد نرخ آن، نقش به سزایی در مدیریت و کنترل این پدیده خواهد داشت) Amigh (Pay., 2010). از طرفی فرونشست زمین یکی از مخاطرات محیطی کشورمان هست که در بلند مدت پیامدهای مخبری بر شهرها، تأسیسات، خطوط ارتباطی و اراضی کشاورزی دارد (عابدینی و سرایی، ۱۴۰۰). با توجه به فرآگیر شدن مخاطره محیطی فرونشست زمین در بسیاری از دشت‌های بحرانی کشور که هم‌اکنون تعداد دشت‌های بحرانی بر اساس گزارشات به ۳۰۰ دشت می‌رسد، لزوم بررسی این مخاطره و پیامدهای ژئومورفولوژیکی آن حائز اهمیّت است. در این میان در دشت نیشابور با کسری مخزن ۱۴۸ میلیون مترمکعب در سال (آمار سال ۱۳۹۲) نشست زمین رخ داده است. این دشت در سال‌های اخیر به علت برداشت زیاد از آبهای زیرزمینی برای مصارف کشاورزی با مشکل افت شدید سطح آب زیرزمینی مواجه شده است. شکاف‌های ایجاد شده در بخش‌هایی از این دشت موجب بروز نارسایی‌ها و مشکلات عمده‌ای برای ساکنین مخصوصاً کشاورزان گردیده است. مطالعات مربوط به نشست زمین از دیدگاه‌های مختلف توسط برخی از محققین در دشت نیشابور انجام شده است.

در سال‌های گذشته تحقیقات گسترشده‌ای در جهان و ایران در زمینه برآورد میزان فرونشست زمین انجام شده که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود: (Faunt., 2015)، در تحقیقی در مورد دستیابی به آب و فرونشست زمین در دره سترال کالیفرنیا که یکی از قطب‌های کشاورزی آمریکا است به بررسی نقش افزایش برداشت آب زیرزمینی در اثر کشاورزی پرداخته‌اند. نتایج نشان داده که این کشاورزان این منطقه برای آبیاری زمین‌های خود تا قبل از خشکسالی ۲۰۰۷ بیشتر از آبهای سطحی استفاده می‌کردند اما بعد از آن پمپاژ بیشتری از آبهای زیرزمینی به عمل آورده‌اند. به طوری که دره کلا با آب زیرزمینی آبیاری می‌شد، این پمپاژ بیش از حد موجب افت سطح آب شده و در نتیجه بیلان سیستم آبخوان به همخورده و موجب فرونشینی شده است. مدل‌های هیدرولوژیکی

استفاده شده در ارزیابی مدیریت سطح آبزیزمنی در این منطقه نیمه خشک نشان داد که تداوم خشکسالی بعد از سال ۲۰۰۷ موجب فرونشیستی در حد $1/5 - 3$ سانتی متر در سمت جنوب دره شد. (Ho., 2016) با استفاده از روش PS، میزان فرونشیست زمین در هانوی ویتنام را 40 میلی متر در سال محاسبه کرده‌اند. موقع و همکاران (2017)، در مطالعه‌ای در دشت رفسنجان از داده‌های Alos و Sentinel1A مربوط به سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۶ در پهنه‌ای به وسعت 1000 کیلومترمربع به مطالعه منطقه پرداخته‌اند. در این تحقیق آنها به این نتیجه رسیدند که نرخ فرونشیست دشت از 5 سانتی متر در سال به بیش از 30 سانتی متر در سال در سال‌های اخیر تغییر یافته است که عمدتاً ناشی از بهره‌برداری شدید از منابع آبزیزمنی بوده و تا حدودی از رفتار گسل کواترنری منطقه تبعیت می‌کنند. (Bahattarai., 2017) به بررسی رابطه و شناسایی پدیده فرونشیست در روستای کاسماندو در نیال پرداختند. در این پژوهش از روش تداخل‌سنگی راداری و با استفاده از تصاویر راداری ALOS در بازه زمانی ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۰ و به روش تفاضلی برای شناسایی دگرگشکلی و میزان نشست زمین استفاده شد. نتایج پردازش این تصاویر نشان داد که منطقه مورد نظر با سرعت متوسط $8/4$ سانتی متر در سال در حال فرونشیست است. (Zhang., 2019) به پایش میزان فرونشیست شهر ووهان چین با استفاده از تصاویر راداری پرداختند. در این تحقیق از روش SBAS-InSAR و تصاویر RADARSAT بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸ استفاده شده است. نتایج تحقیق بیانگر این است که بیش از 4 منطقه دارای میزان فرونشیست قابل توجهی است که این میزان بین $27/8$ تا $51/56$ میلی متر متغیر می‌باشد. (Goorabi., 2020) در بررسی فرونشیست زمین در کلان شهر اصفهان با تصاویر Sentinel-1 میزان فرونشیست زمین را به میزان $5 - 100$ میلی متر در سال برآورد کردند که از جنوب به بخش‌های شمالی، شمال شرقی و شرقی کلان شهر اصفهان افزایش می‌یابد، در حالی که بخش‌های جنوبی شهر تقریباً یک منطقه پایدار هستند و میزان فرونشیست قابل توجه در آن مشاهده نمی‌شود. (Rateb., 2020) به بررسی فرونشیست زمین در دلتای نیل با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای Sentinel-1 و GPS پرداختند. در این تحقیق از روش تداخل‌سنگی راداری و تعداد 144 تصویر در بازه زمانی ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۹ استفاده کردند که نتایج نشان داد برخلاف نتایج مطالعات قبلی تغییر شکل‌های منطقه‌ای که عمدتاً توسط فرآیندهای طبیعی کنترل می‌شوند، نشان دهنده یک فرونشیست محلی و کنترل انسانی غالب بر تغییر شکل زمین است و خواستار بازبینی مدل‌های سیل مرتبط با افزایش سطح دریا در دلتای نیل شدند. مرادی و همکاران (۱۳۹۹) در تحلیل فرونشیست با استفاده از تکنیک تداخل‌سنگی راداری، اطلاعات چاه‌های ژئوتکتونیکی و پیزومتری در منطقه 18 شهر تهران به این نتیجه رسیدند که جهت شمال منطقه مورد مطالعه به سمت جنوب دانه‌بندی کوچکتر می‌شود. اما در کل میزان توزیع گراول قابل توجه است. درصد توزیع انواع دانه‌بندی‌ها از نقطه‌ای به نقطه‌ای دیگر و همچنین در سطوح مختلف متفاوت است که این امر بیانگر رسانایی بالا از نظر آبزیزمنی می‌باشد. منطقه 18 شهری بر روی مخروط‌افکنه جوان کن که توزیع بالای گراول و متخالخل را در عمق‌های تحتانی دارا می‌باشد قرار گرفته است. با توجه به عمق چاه‌های موجود در

منطقه که ضخامت بالای آبرفت را نشان می‌دهد، به همراه افت سطح ایستابی و خالی شدن خلل و فرج بین دانه‌بندی‌ها که منجر به افزایش وزن آبرفت در جهت نیروی گرانشی می‌شود وجود پدیده فرونشست را موجه نشان می‌دهد. حداکثر میزان فرونشست بدست آمده از مطالعه تداخل‌سنگی راداری در حدود ۴۳۰ میلی‌متر و در محدوده محله یافت آباد می‌باشد. نرخ فرونشست از غرب به شرق و از شمال به جنوب با افزایش همراه است. به طوری که قسمت شرقی و جنوبی منطقه مورد مطالعه در پهنه کامل فرونشست قرار گرفته است. با توجه به نتایج بدست آمده از مطالعه تداخل‌سنگی راداری بخش شرقی منطقه ۱۸ شهری بیشترین تاثیر را از پدیده فرونشست می‌پذیرد. شفیعی و همکاران (۱۳۹۹) در بررسی فرونشست آبخوان دشت نورآباد با استفاده از روش تداخل‌سنگی راداری به این نتیجه رسیدند که در محدوده دشت در بازه زمانی ۱۲ ساله بیشترین میزان افت آب زیرزمینی حدود (۲۲-) متر در بخش‌های شرقی، جنوبی و مرکزی آبخوان واقع در چاه‌های پیزو متري اسکان عشایر، خومه زار، شهرک صنعتی، تل مشکی و شور می‌باشد. نقشه‌های حاصل از فرونشست نشان داد که نرخ نشست در هر سال میانگین ۴ سانتی متر و طی بازه زمانی ۴ ساله حدود ۰/۰۰۱۶ متر (۱۶ سانتی متر) می‌باشد. اسدی و همکاران (۱۴۰۰)، در ارزیابی ارتباط بین عوامل طبیعی و میزان فرونشست در دشت ایوانکی با استفاده از تصاویر رادار به این نتیجه رسیدند که میزان افت سطح آب‌های زیرزمینی منطقه بیانگر این است که میانگین افت چاه‌های مطالعاتی در حد فاصل سال‌های ۱۳۷۲ تا ۱۳۹۴ بین ۰۸۵ تا ۲۰۱ سانتی متر در سال بوده است. همچنین نتایج حاصل از ارزیابی میزان فرونشست منطقه نیز بیانگر این است که محدوده مطالعاتی در طی دوره زمانی ۳ ساله از تاریخ ۰۶/۰۱/۲۰ تا ۲۱/۱۲/۲۰۱۸ بین ۰۹- تا ۳۳.۲ سانتی متر افت داشته است که بیشترین میزان فرونشست در مرکز دشت ایوانکی در نزدیکی روستای چشممه نادی بوده است. اصغری و همکاران (۱۴۰۰) در مقاله تخمین سطح سفره‌های آب زیرزمینی متأثر از تغییرات کاربری اراضی با استفاده از داده‌های ماهواره‌ای GRACE با استفاده از تصاویر سنجنده OLI لندست ۸ مربوط به سال ۱۳۹۵ و سنجنده TM لندست ۵ مربوط به سال ۱۳۸۱، نقشه کاربری اراضی مربوط به حوضه خیاو استخراج شد. نتایج GRACE روند نزولی و کاهش ۳۳ سانتی متری سطح آب‌های زیرزمینی شمال غرب کشور را در بازه زمانی ۱۴ ساله نشان داد. بررسی تغییرات کاربری اراضی خیاو نیز روند نزولی سطح سفره‌ها به ویژه در کاربری مسکونی را به دلیل کاهش چشمگیر نفوذپذیری و برداشت‌های بیش از حد از آب‌های زیرزمینی نشان داد که تغییر سطح سفره‌های آب زیرزمینی متأثر از کاربری اراضی است. در کنار تغییرات کاربری با توجه به اطلاعات بارشی بدست آمده و صحبت‌سنگی این اطلاعات با استفاده از داده ایستگاه سینوپتیک، نوسانات بارشی نیز بی‌تأثیر نبوده و بر کاهش سطح سفره‌ها تأثیرگذار است. رنجبر و همکاران (۱۴۰۱)، در بررسی فرونشست زمین با استفاده از سری زمانی تصاویر راداری و ارتباط آن با تغییرات تراز آب‌های زیرزمینی (مطالعه موردی: کلان شهر کرج) به این نتیجه رسیدند که کاهش میانگین بارش در این دوره زمانی می‌تواند در کنار برداشت آب‌زیرزمینی آثار نامطلوبی بر تغذیه آب‌های زیرزمینی بر جای‌گذارد و با توجه به

خصوصیات بافت خاک منطقه که عمدتاً ریزدانه است در نهایت موجب رخداد فرونشست شود. عابدینی و همکاران (۱۴۰۱)، در بررسی فرونشست دشت ماهیدشت استان کرمانشاه با استفاده از روش تداخل‌سنگی رداری دریافتند بیشترین نرخ فرونشست در بازه زمانی ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰، ۱۵ سانتی‌متر بوده که این مقدار به سمت غرب و مرکز دشت کاهش یافته به صورتی که در قسمت غرب دشت، کم‌ترین میزان فرونشست مشاهده می‌گردد. همچنین میزان افت آب‌های زیرزمینی در طی سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰ به ۲.۲۸ متر رسیده است که پیامد این افت سطح آب زیرزمینی به ایجاد فرونشست ۱۵ سانتی‌متری در دوره مطالعاتی دشت ماهیدشت گردیده است. عابدینی و همکاران (۱۴۰۱) اقدام به مطالعه، ارزیابی و پنهان‌بندی خطرفرونشست دشت اردبیل با استفاده از الگوریتم تطبیقی MABAC و ANP نموده‌اند. نتایج نشان داده که عوامل افت سطح آب، فاصله از روختانه و لیتو‌لوژی بیشترین ضریب وزنی را به خود اختصاص دادند. همچنین به ترتیب ۲۴۴/۲۹ و ۳۷۰/۵۹ کیلومترمربع از مساحت این دشت، در طبقات بسیار پرخطر و پرخطر قرار دارند. در نهایت می‌توان اظهار داشت، نظر به توان بالای دشت اردبیل، از لحاظ رخداد فرونشست، بایستی اقدامات حفاظتی، مدیریتی در سطح دشت اردبیل مورد توجه مسئولان و دستگاه‌های ذی‌ربط قرار گیرد. مهرابی و همکاران (۱۴۰۲) در مقاله تحلیل فضایی فرونشست دشت جیرفت با استفاده از تکنیک پیکسل‌های کوهرسن (CPT) به این نتیجه رسیدند که نرخ فرونشست در دشت جیرفت به‌طور فراینده‌ای در حال افزایش است. به‌طوری که از ۱۱ سانتی‌متر در سال ۲۰۱۴ به ۱۳ سانتی‌متر در سال ۲۰۲۲ رسیده است. علاوه بر آن طی این مدت بر وسعت این مناطق افزوده شده و روند گسترش به‌سمت مناطق شمالی دشت در حرکت است. به‌منظور تحلیل عوامل مسبب این پدیده، علاوه بر بررسی تغییرات سطح آب‌های زیرزمینی دشت و ارتباط آن با فرونشست، نقش گسل‌ها و همچنین ضخامت خاک در ایجاد یا تشدید این پدیده بررسی شد. نتایج حاصل نشان‌دهنده آن است که علاوه بر برداشت بی‌رویه از آبخوان، فرونشست دشت جیرفت تحت تأثیر گسل سبزواران نیز قرار دارد و شدت فرونشست در مناطق با ضخامت خاک بیشتر، بالاتر است.

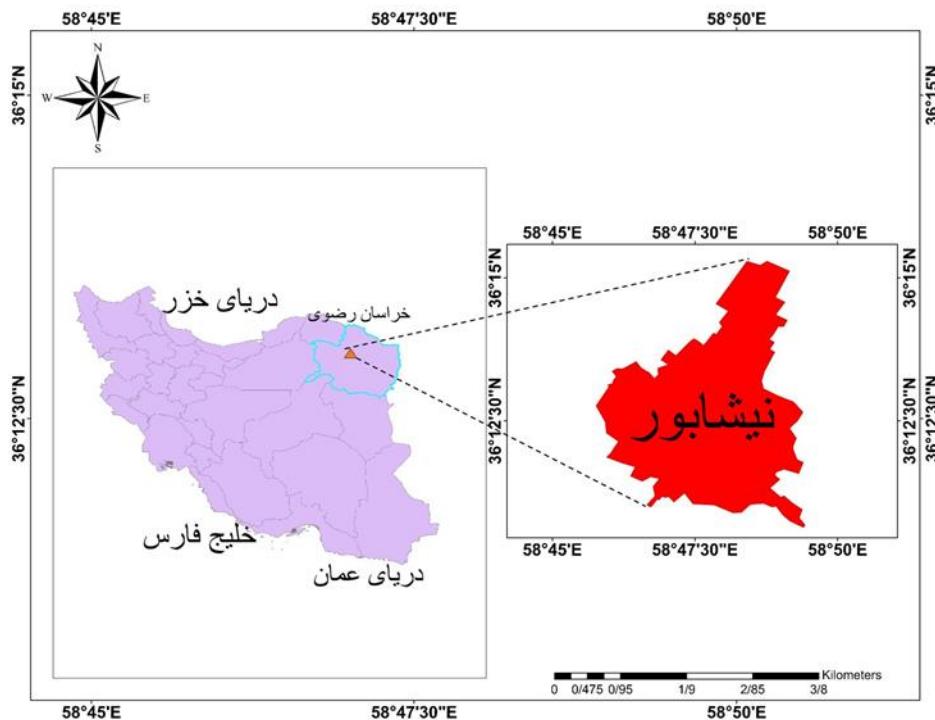
دشت نیشابور بعد از دشت مشهد از لحاظ ذخایره آب‌زیرزمینی و نیز به لحاظ حاصل خیزی، مهم‌ترین دشت استان خراسان رضوی است که شهر نیشابور نیز در این دشت واقع شده است. شهر نیشابور پس از شهر مشهد به عنوان دومین شهر پر جمعیت خراسان رضوی شناخته شده است. در سرشماری سال ۱۳۹۵ جمعیت نیشابور ۴۵۱۷۸۰ نفر بوده است که ۶۵ درصد در مناطق شهری و ۲۲ درصد در مناطق روستایی زندگی می‌کنند. با توجه به کاهش باران در سال‌های اخیر و رخدادن خشکسالی، کشاورزی رونق خود را ازدست داده و اکثر جمعیت این روستاهای به شهر مهاجرت کرده‌اند.

هدف از انجام این تحقیق، بررسی وضعیت فرونشست شهر نیشابور در بازه زمانی ۲۰۱۷ تا سال ۲۰۲۲ است که تا کنون به آن پرداخته نشده است. خصوصاً به دلیل افزایش جمعیت و توسعه شهر نیشابور، تغییر شرایط استفاده از شبکه

جمع‌آوری فاضلاب و گسترش این شبکه، تغییر شرایط اقلیمی و تغییر وضعیت برداشت آب‌های زیرزمینی، نیاز به پایش دائمی وضعیت سطح آب‌زیرزمینی و فرونشست در این منطقه وجود دارد. لذا با توجه به اهمیت منابع آب و مسائل و مشکلات ناشی افت سطح آبهای زیرزمین دشت، این پژوهش، به بررسی میزان فرونشست شهر نیشابور با توجه به آخرین اطلاعات به روز شده پرداخته است.

موقعیت جغرافیایی منطقه

شهر نیشابور یکی از شهرهای بخش مرکزی استان خراسان رضوی است که بین $^{\circ}28$ و $^{\circ}29$ و $29'$ و $29''$ دقیقه تا $^{\circ}21$ و $22'$ و $22''$ دقیقه طول جغرافیایی و $^{\circ}29$ و $22'$ و $29''$ دقیقه عرض جغرافیایی در حاشیه شرقی کویر مرکزی ایران واقع شده است. شهر نیشابور پس از شهر مشهد به عنوان دومین شهر پرجمعیت خراسان رضوی شناخته شده و خود شامل ۲ بخش، ۱ شهر و ۲۲ دهستان است. (شکل ۱) وسعت شهر نیشابور ۸۱۱۱ کیلومترمربع بوده و ارتفاع متوسط آن از سطح دریا حدود ۱۲۰۰ متر است. البته کمترین ارتفاع شهر در بخش جنوبی آن معادل ۱۱۶۸ متر و بیشترین ارتفاع در منتهی الیه شمال‌غرب شهر بالغ بر ۱۲۷۵ متر بالاتر از سطح دریا می‌باشد. بلندترین نقطه نیشابور نیز قله شیرباد با ارتفاع ۳۳۳۹ متر در ۲۵ کیلومتری شمال‌شرقی شهر و قله بینالود با ارتفاع ۳۲۱۱ متر در ۲۰ کیلومتری شمال و در رشته‌کوه‌های بینالود قرار دارد. این شهر همچنین در فاصله تقریبی ۱۵ کیلومتری جنوب ارتفاعات بینالود قرار گرفته، اراضی اطراف آن دارای هیچ گونه پستی و بلندی خاصی نیست و جهت عمومی شبیه شهر نیز از سمت شمال به جنوب و شمال‌شرق به حنوب‌غرب بوده و با توجه به اختلاف ارتفاع حدود ۱۰۰ متری در فاصله ۸۵۰۰ متری شمال به جنوب شهر، مقر آن دارای شبیه بیش از ۱ درصد می‌باشد. بخشی از محدوده شهر نیشابور در حوضه رخنمون قدیمی‌ترین سازندهای زمین‌شناسی منطقه مربوط به دروه پره کامبرین هستند که از سازندهای زمین‌شناسی کالک، شیت و فیلیت (شورم) و دولومیت‌های متبلور سلطانیه تشکیل شده‌است. این سازندهای در شمال‌شرق حوضه رخنمون دارند. سازندهای دوران اول شامل ماسه سنگ‌های کوارتزیتی لالون، دولومیت و آهک دولومیتی و شیل (میلا)، سنگ‌آهک مارنی (نیور)، سنگ آهک و دولومیت (بهرام) و کوارتزیت متبلور شده‌است که در شمال دشت، در ارتفاعات بینالود رخنمون دارند.

شکل (۱) موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

داده‌ها و روش مورد استفاده

روش کار در این پژوهش مطالعات استنادی و میدانی است. در این تحقیق از داده‌های راداری که شامل تصاویر ستینل ۱ جهت محاسبه نرخ فرونشست در بازه زمانی سال‌های ۲۰۱۷-۲۰۲۲ استفاده شده است.

پس از محاسبه نرخ جابه‌جایی سطح زمین برای منطقه مورد مطالعه به منظور بررسی بیشتر تأثیر افت تراز آب‌زیرزمینی بر فرونشست، نوسانات تراز آب پیزومترها، افت چاه‌های بهره‌برداری، نقشه پنهان بندی میزان تخلیه سالانه آب‌زیرزمینی نیز مورد بررسی قرار گرفت. سپس به منظور مطالعه آخرین وضعیت سطح آب‌های زیرزمینی منطقه مورد مطالعه، اطلاعات آماری چاه‌آب موجود در محدوده مورد مطالعه از سال ۱۳۹۸ تا ۱۳۷۰ تصویر ستینل و به کمک نرم

افزار ENVI 5.3 انجام گرفته است. برای کاهش نویز و افزایش همبستگی زمانی اینترفروگرام‌ها تا حد امکان سعی شده، از زوج تصاویر راداری با بازه زمانی ۱ ساله استفاده شود. ترکیب داده‌های راداری از مدارهای صعودی و نزولی نیز می‌تواند جهت بهبود مدل‌های رقومی زمین با به دست آوردن جابه‌جایی‌ها در جهات مختلف و با استفاده از اینترفرومتری مورد استفاده قرار گیرد. همچنین در این تحقیق به منظور محاسبه فرونشست از تصاویر ستیل (جدول ۱) با فرمت (SLC) تک منظر با پوراریزاسیون (VV) جهت محاسبه میران نرخ جابه‌جایی استفاده شده است.

جدول (۱): مشخصات تصاویر راداری مورد استفاده

شماره	تاریخ تصویر	فرمت تصویر	حالت تصویربرداری	گذر تصویربرداری	خط مبنا (متر)
۱	۲۰۱۷/۰۱/۱۷	Slc	Iw	صعودی	-۱۱۰ تا ۱۶۳
۲	۲۰۱۸/۰۱/۲۳	Slc	Iw	صعودی	-۱۱۰ تا ۱۶۳
۳	۲۰۱۹/۰۲/۲۳	Slc	Iw	صعودی	-۱۱۰ تا ۱۶۳
۴	۲۰۲۰/۰۱/۰۱	Slc	Iw	صعودی	-۱۱۰ تا ۱۲۹
۵	۲۰۲۱/۰۱/۱۲	Slc	Iw	صعودی	-۱۲۸ تا ۳۳
۶	۲۰۲۲/۰۱/۰۸	Slc	Iw	صعودی	-۳۳ تا ۱۲۸

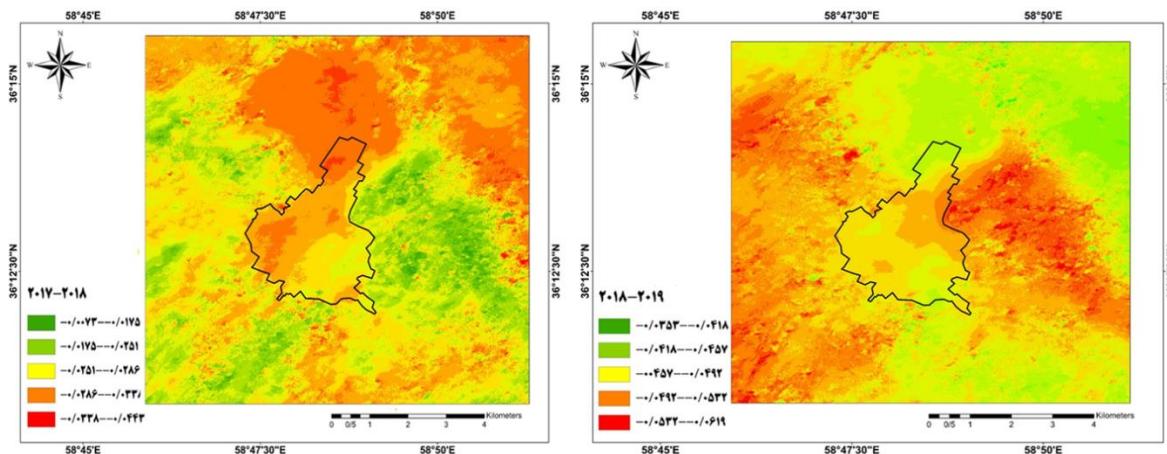
یافته‌ها

در این تحقیق تصاویر راداری SLC ماهواره ستیل ۱ در رابطه با شهر نیشاپور ۶ تصویر به صورت دو به دو در نرم افزار envi مورد پردازش قرار گرفت. در ضمن تصویر سال، ۲۰۱۷ با ۲۰۱۸، ۲۰۱۸ با ۲۰۱۹ و تصویر ۲۰۱۹ با ۲۰۲۰ و ۲۰۲۰ با ۲۰۲۱ و ۲۰۲۱ با ۲۰۲۲ و ۲۰۲۲ با ۲۰۲۳ برابر سی شد. میزان فروز شستهای ثبت شده برای هر دوره به ترتیب ۴ سانتی‌متر برای ۲۰۱۷-۲۰۱۸-۲۰۱۹ (۱۳۹۶-۱۳۹۵)، برای دوره ۲۰۱۸-۲۰۱۹-۲۰۲۰ (۱۳۹۷-۱۳۹۶) حدود ۶ سانتی‌متر، ۵ سانتی‌متر برای دوره ۲۰۲۰-۲۰۲۱ (۱۳۹۸-۱۳۹۷) و ۲ سانتی‌متر برای دوره ۲۰۲۱-۲۰۲۰ (۱۳۹۹-۱۴۰۰) و برای دوره ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲ (۱۳۹۶-۱۳۹۵)، ۱ سانتی‌متر بدست آمد. شکل (۲) مربوط به سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ (۱۳۹۶-۱۳۹۵) می‌باشد که بیشترین میزان فروز شست منطقه ۴ سانتی‌متر در طی ۱ سال، در منطقه مورد مطالعه در محدوده‌های شمال و شرق و جنوب غرب شهر می‌باشد. با توجه به نتایج حاصله هرچقدر به سمت شرق شهر پیش می‌رویم میزان فرونشست زمین کمتر شده و در قسمت جنوب‌غرب دوباره میزان فرونشست زمین افزایش می‌یابد. در بازه زمانی ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹ (۱۳۹۶-۱۳۹۷) میزان فرونشست سالانه منطقه افزایش یافته و مقدار آن به ۶ سانتی‌متر رسیده است. بیشترین فرونشست در مناطق شرق و مرکز رخ داده و تا جنوب غرب ادامه داشته اما مناطق کمتری

در معرض خطر فرونشست است. شکل (۳) تغییرات میزان فرونشست را از سال ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹ (۱۳۹۶-۱۳۹۷) نشان می‌دهد.

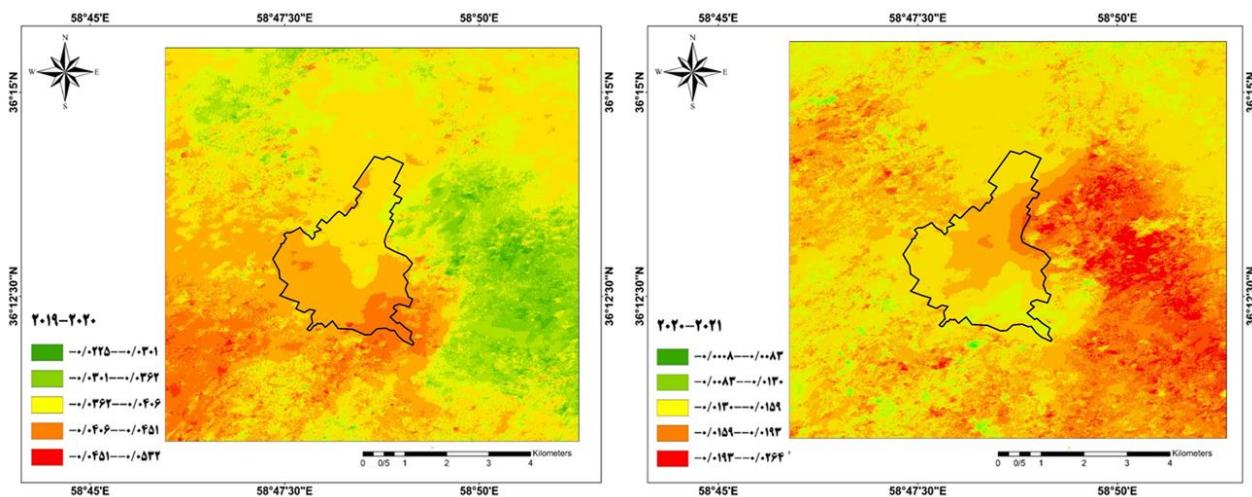
همانطوری که در (شکل ۴) قابل مشاهده است میزان فرونشست سالانه از سال ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۰ (۱۳۹۷-۱۳۹۸) نسبت به سال قبل کاهش داشته (۵ سانتی‌متر) و از مرکز شهر تا جنوب ادامه یافته و قمت جنوب شرق دشت فوق بحرانی است البته تمام شهر در معرض خطر قرار داد. در بازه زمانی ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۱ (۱۳۹۸-۱۳۹۹) میزان فرونشست منطقه نسبت به سال گذشته کاهش داشته و مقدار آن ۲ سانتی‌متر می‌باشد که این میزان فرونشست بیشتر در قسمت‌های شرق و مرکز تا جنوب شهر منطقه مشاهده می‌شود. در شکل (۵) تغییرات فرونشست از سال ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۱ (۱۳۹۸-۱۳۹۹) ارائه شده است.

بازه زمانی ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲ (۱۳۹۹-۱۴۰۰) میزان فرونشست منطقه نسبت به سال گذشته کاهش داشته و ۱ سانتی‌متر می‌باشد که این میزان فرونشست در شمال و شمل شرق و قسمتهایی از جنوب غرب منطقه مشاهده می‌شود. در شکل (۶) تغییرات فرونشست از سال ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲ (۱۳۹۹-۱۴۰۰) ارائه شده است. (شکل ۶)

شکل (۲): تغییرات میزان فرونشست زمین از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ (۱۳۹۶-۱۳۹۷)

شکل (۳): تغییرات میزان فرونشست زمین از سال ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹ (۱۳۹۷-۱۳۹۸)

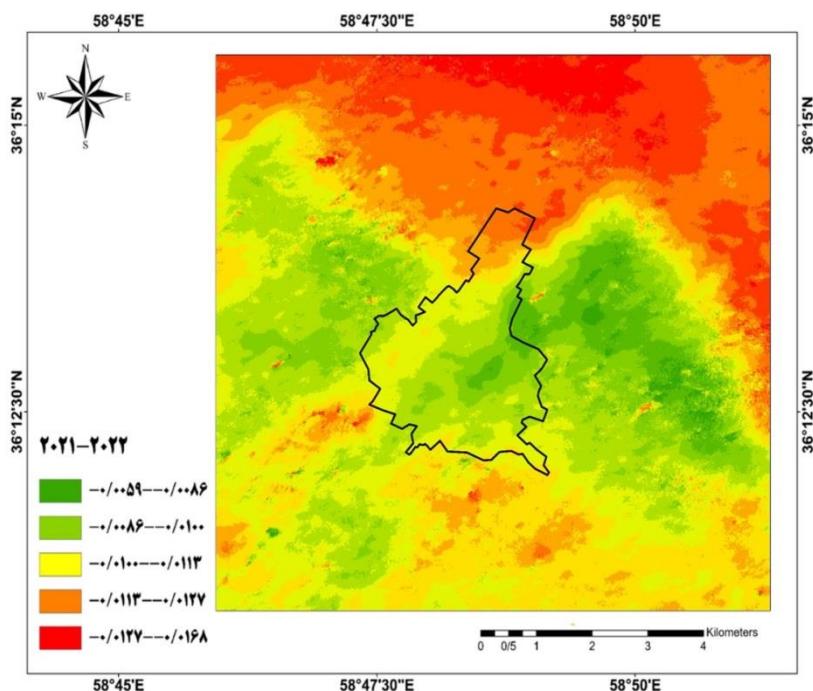

شکل(۴): تغییرات میزان فرونشست زمین

سال ۱۹ تا ۲۰۲۰ (۱۳۹۸-۱۳۹۷)

شکل(۵): تغییرات میزان فرونشست زمین

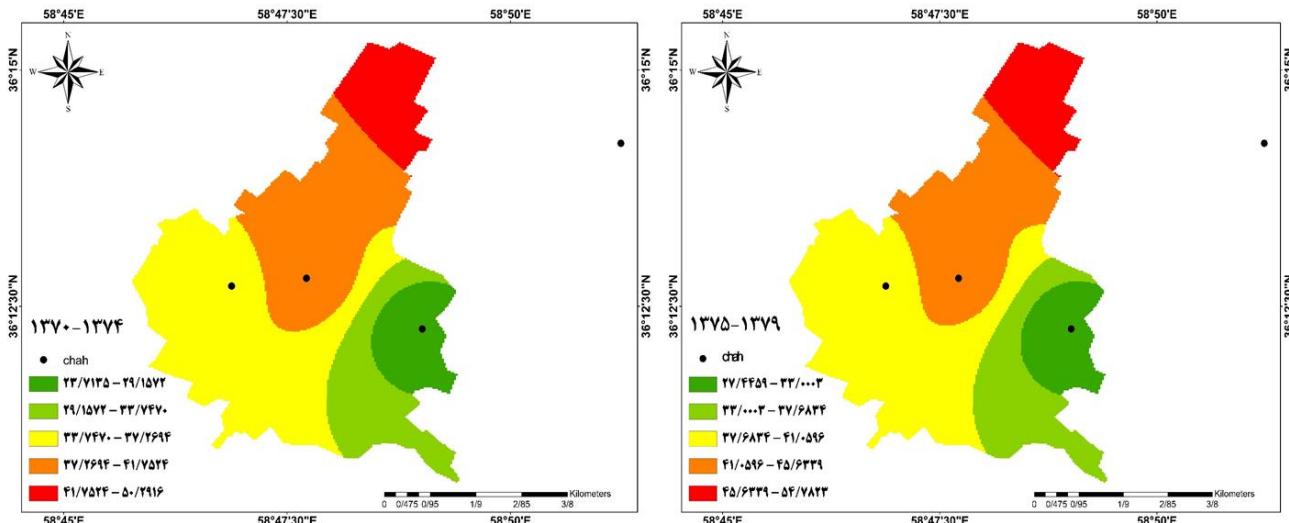
از سال ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۱ (۱۳۹۹-۱۳۹۸)

شکل(۶): تغییرات میزان فرونشست زمین از سال ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲ (۱۳۹۹-۱۴۰۰)

در بررسی تراز آب شهر نیشابور در بازه ۲۸ ساله از سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۸ تعداد ۴ چاه اصلی با داده‌های یکسان بدست آمد که اطلاعات مورد نیاز از سازمان آب منطقه‌ای خراسان‌رضوی تهیه و مورد بررسی قرار گرفت. داده‌ها هر ۵ سال میانگین گیری شد و نقشه‌های آن با استفاده از ابزار GIS IDW در محیط GIS برای محدوده مورد مطالعه تهیه شد که در نقشه ابتدایی از سال ۷۰ تا ۷۴ بالاترین سطح آب در عمق ۷۱/۲۳ متری تا ۵۰/۲۹ متری سطح زمین می‌باشد که نشان دهنده حفر چاه بسیار عمیق در محدوده مطالعه است. در بازه زمانی ۷۰ تا ۷۴ کمترین و بیشترین میزان افت سطح آب در منطقه مورد مطالعه ۲۳/۷۱ و ۵۰/۲۹ متر بوده و همانطور که مشاهده می‌شود در منطقه شمال‌شرق و مرکز رخ داده است که در شکل (۷) ارائه شده است.

هم چنانکه در شکل (۸) قابل مشاهده است، میزان افت آب نسبت به دوره قبل بیشتر بوده و محدوده بیشتری را فرا گرفته بیشترین میزان افت سطح آب ۵۴/۷۸ متر و از شمال تا مرکز ادامه یافته است. کمترین میزان افت آب در جنوب شرق شهر بوده و میزان آن تا ۴۴/۲۷ متر رسیده است و میزان فرونشست در این منطقه نسبت به شمال دشت نیشابور کمتر بوده است.

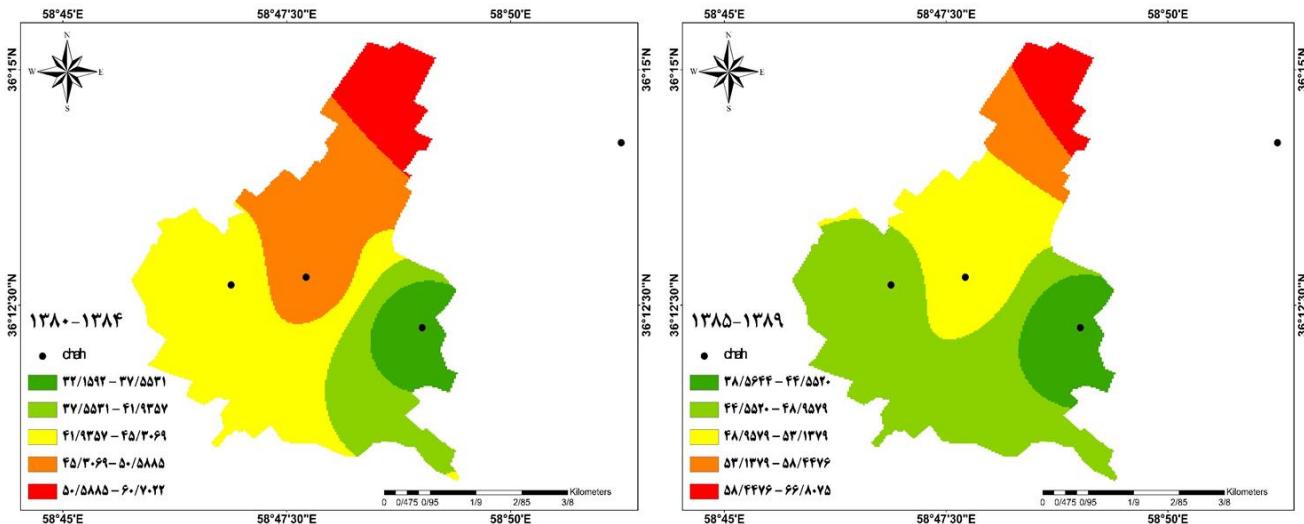
شکل (۷) : نقشه میزان افت سطح آبهای زیرزمینی به

متر از سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۴

شکل (۸) : نقشه میزان افت سطح آبهای

زیرزمینی به متر از سال ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۹

طبق نتایج حاصله در این بازه زمانی، افت سطح آب سفره‌های زیرزمینی دشت نیشابور افزایش یافته است. کمترین و بیشترین میزان آن $15/12$ و $70/60$ متر است. در این دوره نیز افت آب در مناطق شمال دشت بیشترین میزان بوده و به سمت جنوب به تدریج از میزان آن کاسته می‌شود (شکل ۹). در شکل (۱۰) نیز میزان افت سطح آب روند افزایشی دارد و بیشتر در قسمت شمال شهر قرار دارد و میزان آن $80/66$ متر است. همانطور که در شکل (۱۰) مشاهده می‌شود، منطقه خطر فرونشست کاهش یافته و در جنوب شهر تقریباً ثابت برقرار است.

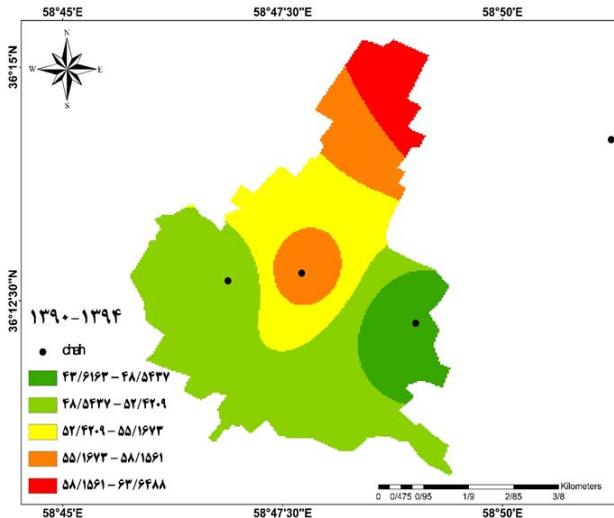

شکل (۹) : نقشه میزان افت سطح آبهای زیرزمینی
زیر زمینی به متر از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۴
به متر از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۴

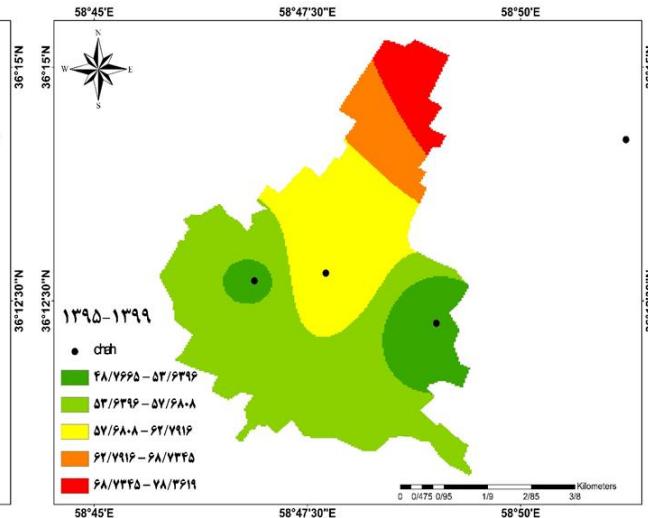
شکل (۱۰) : نقشه میزان افت سطح آبهای زیر زمینی
زیر زمینی به متر از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۹

در شکل (۱۱) کمترین مقدار افت آب چاه در این دوره افزایش و مقدار بیشترین میزان افت کاهش یافته و به $61/43$ و $64/63$ متر رسیده است اما محدوده بحرانی نسبت به دوره قبل افزایش یافته در مرکز شهر میزان افت بیشتری رخداده است.

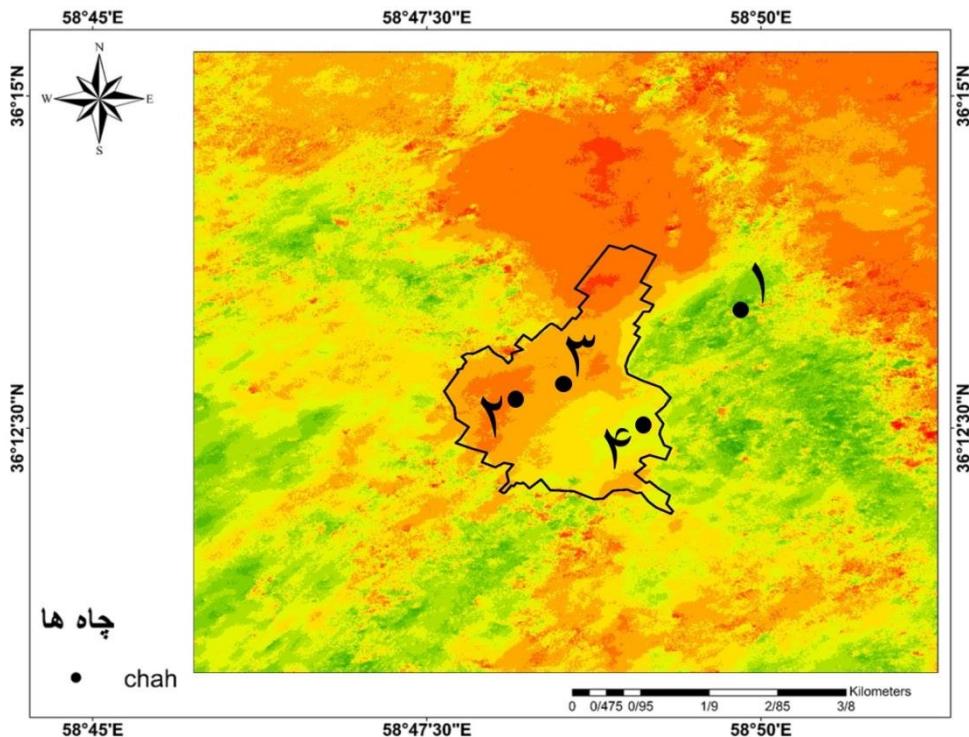
همانطور که در شکل (۱۲) مشاهده می‌شود بالاترین و پایین‌ترین سطح آب افزایش داشته و به ۷۸/۳۶ متر رسیده است که به معنی افزایش افت سطح آب چاه است. همانطور که مشاهده می‌شود منطقه بحرانی همراه با افت سطح آب زیاد در قسمت شمال شهر قرار دارد.

شکل (۱۱): نقشه میزان افت سطح آبهای زیرزمینی به متر از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴

شکل (۱۲): نقشه میزان افت سطح آبهای زیرزمینی به متر از سال ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۸

شکل(۱۳): چاه های موجود در منطقه

همان طور که در شکل (۱۳) مشاهده می شود چاه شماره ۱ چاه راه باگرد در شمال شرقی شهر نیشابور واقع شده است و با اینکه از شهر فاصله دارد بیشترین تاثیر را در فرونشست شمال نیشابور دارد به طوری که منطقه شمالی نیشابور که بیشترین فرونشست را دارد و منطقه بحرانی است تحت تاثیر افت آب این چاه است. فرونشست مناطق مرکزی و جنوبی شهر نیشابور متاثر از افت آب چاه های ۲ و ۳ و ۴ است. افت آب این چاه ها نسبت به شمال شهر کمتر است اما در طی دوره های مختلف افت قابل توجهی دارند و همین امر باعث بحرانی شدن سایر مناطق شهر می شود. شکلهای ۱۴ و ۱۵ نمونه ای از فرونشست شهر نیشابور را نشان می دهد. در حال حاضر ۶۰۲ دشت از ۶۰۹ دشت موجود در کشور توسط فرونشست تهدید می شوند که یکی از جدی ترین خطرات متوجه دشت نیشابور است. نخستین نشانه های پدیده فرونشست زمین در دشت نیشابور سال ۱۳۸۵ بروز و ظهور پیدا کرد و اکنون بعد از گذشت ۱۷ سال این فروچاله های عمیق و طویل آشکارا در قسمت های غربی و به تدریج در نقاط مرکزی نیشابور دیده می شوند؛ فروچاله هایی که کشاورزی، دامپروری، محیط زیست، حیات وحش، خطوط راه آهن، آب، گاز، تأسیسات و بناهای

این شهر را تهدید می‌کند. بر اساس آمار آب منطقه‌ای استان خراسان رضوی، پدیده فرونشست در دشت نیشابور با میانگین نشست سراسری ۸۶ میلیمتر در سال تقریباً ۲۰ برابر حد نشست نهایی قابل قبول جهانی است.

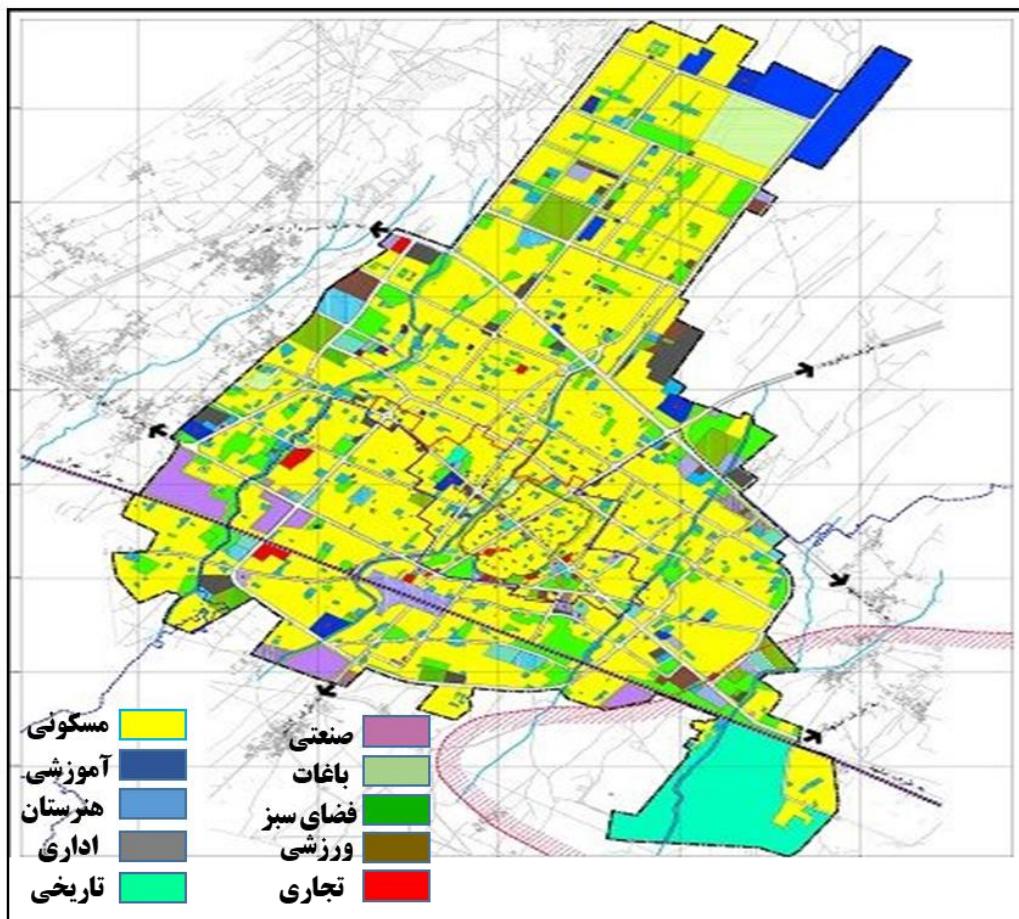
شکل ۱۴: نمونه‌ای از فرونشست محدوده نیشابور

شکل ۱۵: نمونه‌ای از فرونشست محدوده نیشابور

کاربری اراضی شهر نیشابور

شکل (۱۶) نقشه کاربری اراضی شهر نیشابور مربوط به طرح جامع سال ۱۳۹۴ را نشان می‌دهد. این نقشه بیانگر این است که اکثر مناطق توسعه فیزیکی شهر نیشابور را کاربری مسکونی و سازه‌ها و مکان‌های تجمع مردمی فرا گرفته است. با توجه به بررسی‌های انجام شده مناطق بحرانی که تحت تاثیر افت آب زیرزمینی و فرونشستت واقع شده‌اند (مسکونی و اداری و مراکز آموزشی و درمانی و تاریخی و ...) مناطق پر تردد و تجمع سایر بخش‌های مهم شهر مختلف است. در نتیجه توسعه میزان فرونشست در محدوده توسعه فیزیکی شهر، مخاطرات بالقوه برای ساخت و سازهای شهری را به دنبال دارد.

شکل ۱۶: نقشه کاربری اراضی شهر نیشابور

نتیجه‌گیری

به دلیل اینکه دشت نیشابور بعد از دشت بزرگ مشهد از لحاظ ذخیره آب‌زیرزمینی و نیز به لحاظ حاصل خیزی، مهم‌ترین دشت استان خراسان رضوی می‌باشد و شهر نیشابور نیز در این دشت قرار دارد، اقدام به بررسی فرونشست این دشت مذکور کردیم. در این تحقیق فرونشست زمین در شهر نیشابور در طول دوره ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۲ (۱۳۹۵-۱۴۰۰) با استفاده از تکنیک‌های سری زمانی InSAR بررسی شد. میزان فرونشست در طول ۵ دوره آماری در منطقه مورد مطالعه ۱۸ سانتی‌متر به دست آمد. میزان فرونشست‌های ثبت شده هر دوره به ترتیب ۴ سانتی‌متر برای (۱۳۹۶-۱۳۹۷) ۲۰۱۸، برای دوره (۱۳۹۵-۱۳۹۶) ۲۰۱۷-۲۰۱۸، ۶ سانتی‌متر، ۵ سانتی‌متر برای دوره ۲۰۱۹-۲۰۲۰ (۱۳۹۷-۱۳۹۸) و ۲ سانتی‌متر برای دوره (۱۳۹۸-۱۳۹۹) ۲۰۲۱-۲۰۲۰ و برای دوره (۱۴۰۰-۱۳۹۹) ۲۰۲۲-۲۰۲۱ نیز ۱ سانتی‌متر بدست آمد. بر اساس نتایج بدست آمده بیشترین میزان فرونشست در مناطق شمال و شرق و مرکز شهر نیشابور اتفاق افتاده است. سطح آب چاه‌ها در بازه زمانی ۱۳۹۸ تا ۱۳۹۰ به بیشترین حد کاهش خود رسیده‌اند میزان افت سطح آب در این بازه زمانی حداقل ۲۳/۷۱ متر و حداًکثر ۷۸/۳۶ بوده و بیشتر در مناطق شمال و مرکز رخ داده که متأثر از کاهش بارندگی، خشکسالی در منطقه و فشار بیش از حد به منابع آب‌های زیرزمینی در این سال‌ها می‌باشد. مقایسه بین تحلیل‌های مستخرج از داده‌های نقاط چاه و تصاویر ماهواره‌ای نیز نشانگر ارتباط بین افت سطح آب‌های زیرزمینی و فرونشست زمین در منطقه مورد مطالعه است. خصوصاً در مناطق شمال شهر نیشابور که بیشترین میزان افت سطح آب‌زیرزمینی را دارا می‌باشد و در پهنه خطر فرونشست زیاد هم قرار دارند که در بازه ۱۳۹۵ تا ۲۰۱۷ بیشترین میزان فرونشست ۶ سانتی‌متر و بیشترین افت سطح آب ۷۸/۳۶ متر در دوره ۱۳۹۵ بوده‌است. به دلیل وجود مناطق مسکونی و ادارات و مراکز آموزشی و درمانی و تاریخی و... در قسمتهای بحرانی تحت تاثیر افت آب زیرزمینی و فرونشست مناطق پر تردد و تجمع گروه‌های مختلف است، فرونشست خطرات جانی و مالی فراوانی را در شهر نیشابور به دنبال دارد. لذا ضروری است سازمان‌ها و نهادهای متولی با اتخاذ سیاست‌ها و برنامه‌ریزی‌های مناسب، پیش از وقوع بحران در صدد کاهش هرگونه آسیب به سکونتگاه‌های انسانی، جمعیت و زیرساخت‌های موجود در این مناطق باشند. از طرفی قسمت شمال و شمال‌شرق شهر نیشابور جزو مناطق بحرانی و حساس از نظر مخاطره فرونشست است. افزایش جمعیت و نیاز بیش از پیش آن‌ها به آب از یک طرف و همچنین ساخت‌وسازهای بی‌رویه برطرف کردن نیاز جمعیت جدید، از طرف دیگر افزایش دما، خشکسالی‌های متوالی و

احتمال تداوم آن در سال‌های آینده عواملی برای استفاده هر چه بیشتر آب‌های زیرزمینی است که خود باعث رخداد فرونشست در سطح وسیع‌تر می‌شود.

منابع

- احمدی، نعیمه، موسوی، زهرا، معصومی، زهرا، (۱۳۹۶). بررسی فرونشست دشت خرمدره با استفاده از تکنیک تداخل سنجی رادری و بررسی خطرات آن، سنجش از دور و GIS در ایران، سال دهم، شماره ۳. صص ۳۳-۵۲.
- اسدی، معصومه، گنجیان، حمید، جاودانی، مهناز، کادری نسب، مهدیه، (۱۴۰۰). بررسی رابطه عوامل طبیعی با میزان فرونشست در دشت ایوانکی با استفاده از تصاویر رadar، مجله هیدرولوژی، سال ششم، شماره ۱. صص ۱۳-۲۲.
- ارشاد حسینی، محدث، کشتکار، امیررضا، حسینی، سید موسی، افضلی، علی (۱۴۰۰). تحلیل روند تغییرات زمانی در کیفیت منابع آب زیرزمینی با استفاده از آزمون ناپارامتریک منکنداو و روش گرادیان سنی نمونه پژوهشی دشت یزد - اردکان. جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، شماره ۴، صص ۸۷-۱۰۶.
- رنجبر باروق، زهرا، فتح‌اللهزاده، محمد، (۱۴۰۱). بررسی فرونشست زمین با استفاده از سری زمانی تصاویر رادری و ارتباط آن با تغییرات سطح آب زیرزمینی (مطالعه موردی: کلانشهر کرج)، مجله تحقیقات کمی ژئومورفولوژی، سال دهم، شماره ۴. ۱۳۸-۱۵۵.
- شفیعی، نجمه، مختاری، لیلا، امیر احمدی، ابوالقاسم، زندی، رحمان، (۱۳۹۸). بررسی فرونشست دشت نورآباد با استفاده از روش تداخل سنجی رادری. تحقیقات کمی ژئومورفولوژی، سال هشتم، شماره ۴. صص ۹۳-۱۱۱.
- صالحی، فهیمه، حافظی مقدس، ناصر، لشکری پور، غلامرضا، دهقانی، مریم، (۱۳۹۷). ارزیابی فرونشست زمین با استفاده از ترکیب روش تداخل سنجی رادری و اندازه گیری های میدانی و بررسی علل و اثرات آن بر شهر مشهد، مجله زمین شناسی مهندسی، سال سیزدهم، شماره ۳. صص ۴۶۳-۴۳۵.
- عبدینی، موسی، عبادی، الهام، قلعه، احسان، (۱۴۰۱). بررسی فرونشست دشت ماهیدشت در استان کرمانشاه با استفاده از روش تداخل سنجی رادری. مجله علمی جغرافیا و برنامه‌ریزی، سال ۲۶، شماره ۷۹. ص ۲۲۰-۲۰۷.
- عبدینی، موسی، آقاری، لیلا، اصغری سکانرود، صیاد، (۱۴۰۰). ارزیابی ریسک فرونشست و پنهان بنده با استفاده از الگوریتم تطبیقی ANP و MABAC (مطالعه موردی: دشت اردبیل)، جغرافیا و مخاطرات زیر سط محيطی، موضوع ویژه (چالش جهانی فرونشست زمین: مدیریت بحران یا مدیریت بحران)، سال ۱۱، شماره ۴۴، صص ۸۱-۲۱.

- عابدینی، موسی.، آقایاری، لیلا.، اصغری سکانرود، صیاد (۱۴۰۱)، برآورد میزان فرونشست با استفاده از تکنیک تداخل سنجی راداری و پارامترهای آبهای زیرزمینی و کاربری اراضی (مطالعه موردي: دشت اردبیل). پژوهش‌های ژئومورفولوژی کمی، سال پازهم، شماره ۱، صص. ۱۳۲ - ۱۱۷.
- عابدینی، موسی.، سراجی، بهناز(۱۴۰۱)، بررسی تکامل ژئومورفولوژی دشت‌های انباشتی، از طریق گرانولومتری سازند، نتایج لوگها و اثرات تکتونیک، مطالعه موردی (دشت‌های هرزندات، هادی شهر و گلفرج)، مطالعات علوم محیط زیست، دوره ۸، شماره ۵، صص ۶۸۳۷ - ۶۸۲۵.
- محرابی، علی.، کریمی، صادق.، خالصی، مهران.، (۱۴۰۲). تحلیل فضایی فرونشست دشت جیرفت با استفاده از تکنیک پیکسل های انسجام (CPT)، مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، دوره ۳۴، شماره ۱ - شماره مسلسل ۸۹. صص ۹۹-۱۱۶.
- مرادی، آیدین.، عمادالدین، سمیه.، آرخی، صالح.، رضایی، خلیل.، (۱۳۹۸) "تحلیل فرونشست زمین با استفاده از تکنیک تداخل سنجی راداری، اطلاعات ژئوتکنیکی و پیزومتریک چاه (مطالعه موردی: منطقه شهری) ۱۸، تهران، تحلیل فضایی مخاطرات زیست محیطی، دوره ۷، شماره ۱، صص ۱۵۳-۱۷۶.

Amigh Pay, M., Arabi, S., and Talebi, A., (2010). "Study on Yazd plain subsidence using InSAR and its precise leveling", Geosciences, 20(77), 157-164.

Bhattarai, R., Alifu, H., Maitiniyazi, A. & Kondoh, A. (2017). Detection of land subsidence in Kathmandu valley, Nepal, using DInSAR technique, Land, 6(2), 39-54

Faunt, C, C; Sneed, M; Traum, J; Brandt, J, T, (2015), Water availability and Land Subsidence in the Central Valley, California, USA, hydrogeol journal, spring.

Goorabi, A. Karimi, M. Yamani, M. Perissin, D. (2020). Land subsidence in Isfahan metropolitan and its relationship with geological and geomorphological settings revealed by Sentinel-1A InSAR observations. Journal of Arid Environments, 181.

Ho, D. T. D., Tran, C. Q., Nguyen, A. D. and Le., (2016). Measuring ground subsidence in Hanoi city by radar interferometry. Science and Technology Development Journal, 19 (2)122-129.

Koh Banani, Hamidreza, Yazdani, Mohammadreza, Hosseini, Seyedkivan, (2018) . Land subsidence risk zoning using radar interferometry (case study: Kashmer plain and Khalil Abad), desert management magazine, volume 7, number 3. pp. 66-75. [In Persian]

Mahmoudpour, M., Khamehchiyan, M., Nikudel, M.R., and Ghassemi, M.R., (2016). "Numerical simulation and prediction of regional land subsidence caused by groundwater exploitation in the southwest plain of Tehran, Iran", Engineering Geology, 201, 6-28.

Motagh, M., Shamshiri R., Haghsehanase Haghigi, M., Wetzel H., Akbari B., Nahavandchi, H., Roessner, S., & Arabi, S.(2017). Quantifying groundwater exploitation induced subsidence in the Rafsanjan plain southeastern Iran, using InSAR time – series and in situ measurements. Engineering Geology. 218: 134-151.

Raspinia, Federico; Loupasakis, Constantinos; Rozosb, Dimitrios; Adamc, Nico; Moretti, Sandro, (2014). Ground subsidence phenomena in the Delta municipality region (Northern Greece): Geotechnical modeling and validation with Persistent Scatterer Interferometry, ELSEVIER International Journal, vol28, pp78-89.

Rateb, A., Abotalib, Z., (2020) Inferencing the land subsidence in the Nile Delta using Sentinel1 satellites and GPS between 2015 and 2019, Science of the Total Environment 729:1-10.

Smith, R.G ; Knight R ; Chen J ; Reeves J.A ; Zebker H.A ; Farr T and Liu Z., (2017). Estimating the permanent loss of groundwater storage in the southern San Joaquin Valley, California, Water Resources Research journal, vol 53, , pp 2133-2148.

Taheri, Ali (1401). The complete geography of Neyshabur, Zabarkhan and Firuzeh (under publication), Abarshahr Neyshabur Publications.

Torani, Marjan., Agh Atabai, Maryam., Raushiti, Meh Asa., (2017) . The study of subsidence in the west of Golestan province using the interferometric method, radar, Journal of Geographical Survey of Space, Volume 8, Number 27. pp. 117-127. [In Persian]

Zhang, Y., Wang, Z., Xue, Y., Wu, J., & Yu, J. (2016). Mechanisms for earth fissure formation due to groundwater extraction in the Su-Xi-Chang area, China. Bulletin of Engineering Geology and the Environment, 75(2), 745-760.

Zhu, L., Gong, H., Li, X., Wang, R. (2015), Land subsidence due to groundwater Withdrawal in he northern Beijing plain China, Engineering Geology, 193: 243-255.